

ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΤΥΠΟΥ αριθ. 81/26

Λουξεμβούργο, 4 Ιουνίου 2026

Προτάσεις της γενικής εισαγγελέα στην υπόθεση C-553/24 | Assemblée nationale κατά Κοινοβουλίου και Συμβουλίου

Γενική εισαγγελέας Τ. Čápek: πρέπει να απορριφθεί η προσφυγή που άσκησε η γαλλική Εθνοσυνέλευση, επικαλούμενη παραβίαση της αρχής της επικουρικότητας, προς ακύρωση της νομοθεσίας της Ένωσης περί ασύλου και μετανάστευσης

Η Συνθήκη της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΣΕΕ) και η Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΣΛΕΕ) περιέχουν νομικώς δεσμευτικά πρωτόκολλα στα οποία αποσαφηνίζεται περαιτέρω ο τρόπος λειτουργίας των εν λόγω Συνθηκών. Το πρωτόκολλο αριθ. 2 σχετικά με την εφαρμογή των αρχών της επικουρικότητας και της αναλογικότητας¹ διασφαλίζει ότι τα θεσμικά όργανα της Ένωσης τηρούν τις εν λόγω αρχές, οι οποίες κατοχυρώνονται στο άρθρο 5 ΣΕΕ. Κατά την αρχή της επικουρικότητας, η Ένωση παρεμβαίνει μόνον όταν οι στόχοι δεν μπορούν να επιτευχθούν επαρκώς από τα κράτη μέλη μόνα τους. Το άρθρο 8 του πρωτοκόλλου αριθ. 2 προβλέπει ότι το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης είναι αρμόδιο να εξετάζει και, ενδεχομένως, να ακυρώνει νομοθεσία της Ένωσης η οποία εικάζεται ότι παραβιάζει την αρχή της επικουρικότητας. Οι σχετικές προσφυγές μπορούν να ασκούνται από κράτος μέλος ή να διαβιβάζονται από κράτος μέλος, σύμφωνα με την εσωτερική έννομη τάξη του, εξ ονόματος του εθνικού κοινοβουλίου του ή ενός σώματος του εν λόγω κοινοβουλίου. Η υπό κρίση υπόθεση σηματοδοτεί την πρώτη φορά που εθνικό κοινοβούλιο ασκεί προσφυγή δυνάμει του άρθρου 8 του πρωτοκόλλου αριθ. 2, από τη θέσπισή του με τη Συνθήκη της Λισσαβώνας.

Μειοψηφία των μελών της Εθνοσυνέλευσης της Γαλλικής Δημοκρατίας, ενός εκ των σωμάτων του γαλλικού κοινοβουλίου², ζητεί, δυνάμει του άρθρου 8 του πρωτοκόλλου αριθ. 2, την ακύρωση του κανονισμού της Ευρωπαϊκής Ένωσης για τη διαχείριση του ασύλου και της μετανάστευσης³ στο σύνολό του ή, επικουρικώς, την ακύρωση εκείνου του μέρους του εν λόγω κανονισμού που αφορά την αλληλεγγύη⁴.

Ο προσβαλλόμενος κανονισμός καθιερώνει υποχρεωτικό μηχανισμό αλληλεγγύης για τη στήριξη των κρατών μελών που τελούν υπό μεταναστευτική πίεση. Προς τούτο, θεσπίζεται καθεστώς μετεγκατάστασης για τα πρόσωπα που υποβάλλουν αίτηση διεθνούς προστασίας. Η γαλλική Εθνοσυνέλευση αμφισβήτησε το συγκεκριμένο καθεστώς υποστηρίζοντας ότι θίγει την κυριαρχία, την εθνική ταυτότητα και την ακεραιότητα των κρατών μελών, τα οποία υποχρεούνται να υποδεχθούν στο έδαφός τους υπηκόους τρίτων χωρών για τους οποίους έχουν ληφθεί μέτρα «μετεγκατάστασης». Κατά τη γαλλική Εθνοσυνέλευση, υπέρ της οποίας παρεμβαίνει η Ουγγαρία, ο προσβαλλόμενος κανονισμός παραβιάζει την αρχή της επικουρικότητας. Η γαλλική Εθνοσυνέλευση προβάλλει πέντε αιτιάσεις προς στήριξη της θέσης της. Το Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο, υποστηριζόμενα από την Ελλάδα, την Ισπανία και την Επιτροπή, αμφισβητούν το παραδεκτό της πλειονότητας των αιτιάσεων αυτών. Το Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο υποστηρίζουν ότι οι αιτιάσεις που προβάλλονται προς στήριξη προσφυγής που ασκείται δυνάμει του άρθρου 8 του πρωτοκόλλου αριθ. 2 μπορούν να αφορούν μόνον την αρχή της επικουρικότητας, όπερ δεν συμβαίνει όσον αφορά ορισμένες από τις αιτιάσεις που προέβαλε η γαλλική Εθνοσυνέλευση.

Με τις σημερινές προτάσεις της, η γενική εισαγγελέας Tamara Čápek διαπιστώνει τον καινοφανή χαρακτήρα της υπό κρίση υπόθεσης και εξετάζει, πρώτον, την αρμοδιότητα του Δικαστηρίου να την εκδικάσει. Η γενική εισαγγελέας

επισημαίνει ότι, μολονότι η προσφυγή η οποία ασκείται δυνάμει του άρθρου 8 του πρωτοκόλλου αριθ. 2 και η συνήθης προσφυγή ακυρώσεως η οποία ασκείται δυνάμει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ έχουν το ίδιο αντικείμενο, δηλαδή την ακύρωση πράξης της Ένωσης, η πρώτη μπορεί να θεωρηθεί ως ειδικού τύπου (sui generis) προσφυγή ακυρώσεως, για την εκδίκαση της οποίας δεν έχει ανατεθεί ρητώς αρμοδιότητα στο Γενικό Δικαστήριο. Επομένως, η γενική εισαγγελέας εκτιμά ότι **το Δικαστήριο είναι αρμόδιο να αποφανθεί επί προσφυγής ασκηθείσας από εθνικό κοινοβούλιο** δυνάμει του άρθρου 8 του πρωτοκόλλου αριθ. 2.

Δεύτερον, **σε σχέση με το παραδεκτό** της προσφυγής, **η γενική εισαγγελέας καλεί το Δικαστήριο να διαχωρίσει την αρχή της επικουρικότητας από άλλες αρχές που σχετίζονται με την κατανομή αρμοδιοτήτων μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης και των κρατών μελών της**, συγκεκριμένα τις αρχές της δοτής αρμοδιότητας και της αναλογικότητας. Μολονότι και οι τρεις αρχές είναι ομοσπονδιακές αρχές που αποσκοπούν στην εξεύρεση του βέλτιστου επιπέδου λήψης αποφάσεων, κατά τη γενική εισαγγελέα, οι προσφυγές που ασκούνται από εθνικό κοινοβούλιο δυνάμει του άρθρου 8 του πρωτοκόλλου αριθ. 2 είναι παραδεκτές μόνον εφόσον αφορούν την αρχή της επικουρικότητας· προσφυγές που αφορούν τις δύο άλλες προμνησθείσες αρχές είναι απαράδεκτες. Ως εκ τούτου, η γενική εισαγγελέας εκτιμά ότι παραδεκτή είναι μόνον η αιτίαση με την οποία η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι τα κράτη μέλη θα μπορούσαν να διαχειριστούν αποτελεσματικότερα από την Ευρωπαϊκή Ένωση τα προβλήματα που συνεπάγεται η μαζική εισροή αιτούντων διεθνή προστασία. Αντιθέτως, οι λοιπές αιτιάσεις που προέβαλε η γαλλική Εθνοσυνέλευση –όπως είναι οι αιτιάσεις που σχετίζονται με την έλλειψη δοτής αρμοδιότητας της Ευρωπαϊκής Ένωσης για την έκδοση του κανονισμού, με τις εικαζόμενες επιζήμιες οικονομικές συνέπειες του υποχρεωτικού μηχανισμού αλληλεγγύης και με τη χρησιμότητα του συστήματος μετεγκατάστασης– δεν αφορούν την αρχή της επικουρικότητας και είναι, επομένως, απαράδεκτες.

Τρίτον, **στο πλαίσιο της εξέτασης της παραδεκτής αιτίασης, η γενική εισαγγελέας υπογραμμίζει ότι η εναρμόνιση δεν θα πρέπει να είναι ο σκοπός οποιουδήποτε συνόλου νομοθετικών διατάξεων**, αλλά μάλλον ένα εργαλείο το οποίο μπορεί να χρησιμοποιηθεί για την επίτευξη συγκεκριμένου και διακριτού σκοπού. Υπό το πρίσμα αυτό, το Δικαστήριο θα πρέπει **να ζητεί από τα θεσμικά όργανα να επεξηγούν δεόντως τους λόγους για τους οποίους εκτιμούν ότι απαιτείται παρέμβαση στο επίπεδο της Ένωσης**, πέραν της βούλησης εναρμόνισης και μόνον. Οι επεξηγήσεις των θεσμικών οργάνων δεν θα πρέπει να είναι στερεότυπες, αλλά θα πρέπει να βασίζονται στις ιδιαιτερότητες κάθε νομοθετικής δράσης. Τέτοια «εξατομικευμένη» δικαιολόγηση θα αναγκάζει τα θεσμικά όργανα να εκτιμούν κατά τρόπο ουσιαστικό αν η Ευρωπαϊκή Ένωση πρέπει να παρέμβει σε συγκεκριμένη περίπτωση. Επιπλέον, θα παρέχει στο Δικαστήριο τη δυνατότητα να κρίνει αν η παρέμβαση της Ένωσης απαιτείται ευλόγως.

Η γενική εισαγγελέας **T. Čáreta συμπεραίνει ότι οι λόγοι που εκτέθηκαν για την παρέμβαση στο επίπεδο της Ένωσης στη συγκεκριμένη περίπτωση είναι εύλογοι** και ότι η γαλλική Εθνοσυνέλευση δεν προέβαλε επιχειρήματα που να αναιρούν τη διαπίστωση αυτή. Ως εκ τούτου, η **γενική εισαγγελέας προτείνει στο Δικαστήριο να απορρίψει ως αβάσιμη τη μόνη αιτίαση που η γαλλική Εθνοσυνέλευση προέβαλε σε σχέση με την αρχή της επικουρικότητας** και να απορρίψει την προσφυγή ως εν μέρει απαράδεκτη και εν μέρει αβάσιμη.

ΥΠΟΜΝΗΣΗ: Οι προτάσεις του γενικού εισαγγελέα δεν δεσμεύουν το Δικαστήριο. Έργο του γενικού εισαγγελέα είναι να προτείνει στο Δικαστήριο, με πλήρη ανεξαρτησία, νομική λύση για την υπόθεση που του έχει ανατεθεί. Η υπόθεση τελεί υπό διάσκεψη στο Δικαστήριο. Η απόφαση θα εκδοθεί σε μεταγενέστερο χρόνο.

ΥΠΟΜΝΗΣΗ: Η προσφυγή ακυρώσεως αποσκοπεί στην ακύρωση πράξεων των οργάνων της Ένωσης που αντιβαίνουν στο δίκαιο της Ένωσης. Υπό ορισμένες προϋποθέσεις, τα κράτη μέλη, τα όργανα της Ένωσης και οι ιδιώτες μπορούν να ασκήσουν προσφυγή ακυρώσεως ενώπιον του Δικαστηρίου ή του Γενικού Δικαστηρίου. Εάν η προσφυγή είναι βάσιμη, η πράξη ακυρώνεται. Το καθού όργανο της Ένωσης οφείλει να καλύψει το ενδεχόμενο κενό δικαίου που δημιουργεί η ακύρωση της πράξεως.

Ανεπίσημο έγγραφο προοριζόμενο για τα μέσα μαζικής ενημέρωσης, το οποίο δεν δεσμεύει το Δικαστήριο.

Το [πλήρες κείμενο](#) των προτάσεων δημοσιεύεται στην ιστοσελίδα CURIA κατά την ημερομηνία αναπτύξεώς τους.

Επικοινωνία: Jacques René Zammit ☎ (+352) 4303 3355.

Στιγμιότυπα από την ανάπτυξη των προτάσεων διατίθενται από το «[Europe by Satellite](#)» ☎ (+32) 2 2964106.

Ακολουθήστε μας!

¹ [Πρωτόκολλο αριθ. 2](#) σχετικά με την εφαρμογή των αρχών της επικουρικότητας και της αναλογικότητας.

² Η Εθνοσυνέλευση της Γαλλικής Δημοκρατίας είναι το κάτω σώμα της γαλλικής Βουλής και αριθμεί 577 βουλευτές, η δε Γερουσία είναι το άνω σώμα και αριθμεί 328 γερουσιαστές.

³ [Κανονισμός \(ΕΕ\) 2024/1351](#) του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 14ης Μαΐου 2024, για τη διαχείριση του άσυλου και της μετανάστευσης. Ο κανονισμός εντάσσεται στο νέο σύμφωνο της ΕΕ για τη μετανάστευση και το άσυλο, δηλαδή τη δέσμη μέτρων της Ευρωπαϊκής Ένωσης για τη μεταρρύθμιση του νομικού πλαισίου της Ένωσης για το άσυλο και τη μετανάστευση.

⁴ Μέρος IV του κανονισμού.